

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. ii. post d[omi]nica[m] prima[m] aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

fulgur d' celo cadentē. Et tamen miser hō non sentit illud onus h̄i tñ sentiet postea. sicut ille q̄ portat vel trahit onus in aq̄ nō sentit pondus donec d' aq̄ exierit. sic oq̄us p̄t̄ in aquis deliciap̄ non sentit sed illuc sentiet hō cū de aq̄s voluptatū h̄i yite exierit. Sentiet inq̄ tunc sed taro quāta sit grauitas p̄t̄. Audite. Si grossas tur res & magni montes & rupes sup p̄t̄ores caderent nō sic eos deprimereb̄. sic vnum p̄t̄ mortale. Relinquent em̄ eū in supf̄ie terre. p̄t̄ aut̄ vsc̄ ad centrū terre: et carcerē inferni descendere compellit. Heu heu qd̄ de centū. qd̄ de mille grauissimis p̄t̄is. O q̄ pfundē labi faciunt. Audite o p̄t̄ores & onus hoc deponere festinetis. Glides eos q̄ supra collū graue onus portant nō cessant currere donec ad locū venientib̄ ant ybi deponēdū est onus. Sic currite p̄t̄ores ad p̄t̄itionē & p̄fessionē & onus p̄ecatoꝝ deponatis Heb. xij. Deponentes dē pondus & circūlans oꝝ p̄t̄ curram? t̄c. Et hoc magis in sc̄to dñici aduent̄ t̄c. p̄ore faciendū est in reverentia dñi p̄ nob incarnati ut digni sim? ipm in mente susci pere ac securi possim? ipm iudicēveniente. videre Amos. r. Preparare in occursum dei tui israel. Quarto amittit p̄t̄or sentimentū q̄ ad gustū Peccatū em̄ & p̄sertim p̄tinuatu aūfert dulcedinē sp̄ualium inficiens palatū cordis sic ut sp̄ualia videantur amara. Ps. Qm̄ esca abominatione ē anima eoz. Et glosa sup̄ illud Ps. Quā magna multitudin dulcedinis tue t̄c. dī. Non sentiunt hanc dulcedinē q̄ palatū cordis habent infectū febre iniquatis. Ex opposito cū p̄t̄a sint amara in rei p̄fitate. iuxta Hier. ij. Scito & vide q̄ malū & amarū est re liquisse dñm dñū tuū t̄c. tñ multis in p̄catis afflictiis videt dulce quēadmodū p̄ scrib̄ aqua mar̄ Esa. vi. Vle q̄ dicit̄ bonū malū: & malū bonū ponentes amarū i dulce: & dulce in amarū. Quinto quantū ad odoratū. Cum em̄ i virtutib̄ sit odor sua/ uissimus. iuxta illud Lñ. j. Surremus in odorem vnguentorū tuorū. en̄ miserrimus p̄t̄or si p̄cipit. Ex opposito cū p̄t̄ sit feti distinū. noster tñ p̄cipit eī fetores exercenda. In tempore autem vete. testa. An. Tolerabiliter feret canis putrid' corā triple erat nox. vitez ignorantie: culpe: et miserie. Et in no. test. venit t̄ps capie: ḡe gelis eius. Audite o peccatores t̄rubesce

te & notate exemplū qđ leḡit in Ecclaspas trum. Postuo enim peregrino in silua ap paruit eremite angelus dicēs. Gleni mecum ad sepeliendū peregrinum ad quē cū venissent. eremita nares obturabat p̄ fero re. Angelus vero sepulto peregrino obuia uit cuidam compto iuueni in culis occursum angelus nares obturabat dicens q̄ fētor luxurie illius grauissimus erat ei: h̄i fētor cadaveris peregrini suauissimi odoris Attendite o peccatores & cogitate q̄ conſuſtibiliter a facie domini et angelorū ej̄c̄ entur reprobi propter fētorem peccatorū cum illis dicet illud terrible verbū Mat̄ thei. xxv. Ite maledicti in ignez eternum t̄c. Experciscimū ergo p̄ locū citer. & nūc peccatorum fētorem percipite et diligentē abicite t̄c.

Pro tertio articulo. Audit̄is t̄c. No p̄ate quoniam lex dicit. Quilibet debet catoy deponatis Heb. xij. Deponentes p̄ negotiis suis vigilare. ff. de p̄stil. Sūma. sinuā imputanda est culiber sua negligētia. Lauete ḡ ne sit̄ illi similes q̄ ve lati oculi s ad patibulū ductus nō curat neq̄ sentit. Aut ei qui gladiū habet super caput. libratū: aut inter stercorea fetida iah̄cer: aut cui p̄pinani amara & venenosa poſula & nō p̄cipit neq̄ curat. Expone o p̄ecatore in p̄t̄o dormiente. Festinetis iuḡ fugere. Hiere. l. Fugite de medio baloȳlonis ut saluet ynuq̄ q̄ amimā suā. Et diligēter requiri studete apli p̄bum qđ a p̄ncipio p̄missim⁹. vitez Surge q̄ dormis t̄c.

Feria. ii. post dñicā p̄mā aduent⁹.

Hora est iam t̄c. Non cessat dies at apprō pinquit Ro. ix. Hora est iam t̄c. quoniam vox p̄cessit t̄c. Non inq̄z. t̄ps veteris testamenti in quo luxerunt sancti patrisache et prophete quasi stellē noctis dōratur. Dies autem dicitur tempus no. testamē. in quo lucet lucidissimus sol iusticie chriſtus qui dicit̄ Jo. viij. Ego sum lux mundi Jam hora est iurgandi ad opera virtutis exercenda. In tempore autem vete. testa. An. Tolerabiliter feret canis putrid' corā triple erat nox. vitez ignorantie: culpe: et miserie. Et in no. test. venit t̄ps capie: ḡe glorie. In veteri em̄ tes. non erat aperte

Feria II. post dominicā

veritatis notitia: regnabat nechtia: et depri
mebat miseria, quod oes ad miseriā inferni de
scendebat. In novo autem testa, facta est apta
veritas reuelatio: ḡre colatio: glie apertio:
De primo secundo Joā q̄. Gra et veritas
presum ch̄m facta ē. De tertio Apoc. iij.
Ecco dec̄l corā te ostiū agnū X̄. Lūsit ḡ
clara dies t̄ps est surgendi a somno: iuxta
aplicam p̄positionē quā dicitur. Fiat salutis
Hora est t̄c. Tres articuli.

Pro primo An sine gratia, gratis data
possit q̄s a somno surgere p̄parando
se ad gratiā gratūfaciēre. Q̄ sic. Proquer.
xv. Hōis est animū p̄pare. Lōtra. Jo.
xv. H̄ine mensil potest facere. R̄ndet
Rich. in. q̄. dist. xvii. Dispositio ad talē
grām duplex ē. Quædā est remota et incī
recta. Et alia p̄pinq̄ et directa. Loquendo de
p̄ma: p̄t liberiarbitriū p̄ sua naturalia cū
sua generali motiō se disponere sed de se
rūda non potest. Cum enī cogitatio de se
gratūfacient̄ sit supra facultatē nature: nō
p̄t intellect̄ p̄ solā p̄tutē naturalē ad ei
cognitionē elevari, et p̄ sequens nec volumi
nas p̄t eā desiderare, q̄ desideriū p̄suppo
nit aliquā rei desideratē cognitionē. Num
q̄ autē directe et de p̄pinq̄ se disponit hō ad
gratiā gratūfacient̄: nisi illā alio modo
cognoscat et desideret. Pro tanto autē dicā
q̄ hōis est animū p̄pare, q̄ illam p̄patio
nem facere p̄t liberiarbitriū: sup̄naturalē
liter t̄. Hec Richar. **P**ro fundāmero.
Hō inqntū rōnalis inclinationē habet ad
bonū p̄tutū. Vñ Sene. ad Lucil. Virtus
est fin naturā. Et Quidic̄. i. meta. Pro
nacq̄ cū spectent anialia cetera terrā. Os
hoi sublīme dedit: celūc̄ videre. Iussit: et
erectos ad sidera rotttere vult̄. Sed q̄stio
est: An ex suis naturalib⁹ sine grā gratis
satis sufficiēter se disponere possit ad gra
tiā gratūfaciente? Dicr̄n. vi s. Ex q̄ p̄t
de p̄t iexcusabilis est p̄tōr in p̄tis dormi
ens q̄ possit vigilare et nō vult̄. Et illis ē
illi q̄ oculos clausos tenēs nihil videt: scit
enī lumē sibi adesse si vell̄ oculos apire.
De q̄ p̄t. Noluit intelligere ut bñ ageret
Audire o infensari p̄tōres libitici; gulosi
si blasphemē t̄c. qui nō vult̄ intelligere et
aspicer. Cumē diuinū sed tm̄lo cogitat̄
nūc qđ vob̄ē placit̄. Sicq̄ miserabile ce
citate incurrit̄ p̄ maliciā vestraz. Sap. f.

Excecauit eos malicia eoz. q̄ vīz n̄ ad
uertū lymen doctrine et ḡresibi oblatuz.

Figura Gen. xix. Sodomite noluerū
ad quecere t̄bis loci. sed maliciose ih
stabā: ideo peccati sunt cecitate et igne sul
phurei pierunt. Expone. Sūt illis similes
Nō sodomite interpretat̄ fului v̄l steriles
q̄ volūt̄ loth opp̄mere et ei p̄ba p̄temnū
et opp̄mūt̄ p̄ba doctrine et inspiratōes si
bi a deo missas. sō dei vindicta p̄curunt
Prio obstinatōis cecitate. Scđo ignis sul
phurei infernalis acerbitate. Audi o p̄tōr
indurate t̄c. Qm̄ sicut dī Ps. D̄is in ira
sua cōturbabit eos: et dī e. ignis. Exp̄gū
scimini t̄c.

Pro scđo articulo. Premissim⁹ in p̄cē
dicti sequente rōnem triplicē a p̄tōrū
sommō excitatiā. Quaz p̄ma est stimula
tio fernēr̄ t̄c. Vide t̄c. Nūc autē declara
tione eas p̄ speciali sumus facturi: incipiē
tes a se dā q̄ est afflīctio v̄gentis doloris
q̄ sumēda ē ex p̄sideratiōe scđi aduēt̄ qui
est in mēte: vt s. dīcū est. q̄ alios aduent̄
excedit tripli. Primo q̄ ille est toti trī
tat̄: nō autē alij. Joā. xiiij. Ad enī veniem⁹
et mā. apōd̄ eu fa. Scđo q̄ ille ē t̄m ad bob
nos: vt dī Haymo sup̄ Joā. Dūd̄ iba
bitator mūdā querit dō. ii. Tertio quia
alij ad nos: iste in nos est. Joā. xix. Eos
cognoscet̄ q̄ apōd̄ vos manebit et i vobis
erit. Magra certe securitas: magn⁹ the
liter t̄. Hec Richar. **P**ro fundāmero.
Hō inqntū rōnalis inclinationē habet ad
bonū p̄tutū. Vñ Sene. ad Lucil. Virtus
est fin naturā. Et Quidic̄. i. meta. Pro
nacq̄ cū spectent anialia cetera terrā. Os
hoi sublīme dedit: celūc̄ videre. Iussit: et
erectos ad sidera rotttere vult̄. Sed q̄stio
est: An ex suis naturalib⁹ sine grā gratis
satis sufficiēter se disponere possit ad gra
tiā gratūfaciente? Dicr̄n. vi s. Ex q̄ p̄t
de p̄t iexcusabilis est p̄tōr in p̄tis dormi
ens q̄ possit vigilare et nō vult̄. Et illis ē
illi q̄ oculos clausos tenēs nihil videt: scit
enī lumē sibi adesse si vell̄ oculos apire.
De q̄ p̄t. Noluit intelligere ut bñ ageret
Audire o infensari p̄tōres libitici; gulosi
si blasphemē t̄c. qui nō vult̄ intelligere et
aspicer. Cumē diuinū sed tm̄lo cogitat̄
nūc qđ vob̄ē placit̄. Sicq̄ miserabile ce
citate incurrit̄ p̄ maliciā vestraz. Sap. f.

Secunda est p̄sideratio certissime necessit̄
Tertia est p̄sideratio fru
(rat̄).
ctuosissime utilitatis.

Prima igit̄ est p̄sideratio facilissime t̄c.
qua lat̄ ondit dīs Joā. xiiij. Siq̄s dilū
git me t̄c. et ad enī veniem⁹. Facilis autē
possibilitas h̄ndi deū habitandū p̄ grām
in corpib⁹ nr̄is: manifeste patet ex trib⁹

Primū est capacitas receptiva
Secundū est liberalitas Ollatiua.
Tertiū ē benignitas formatiua.

Primū est capacitas receptiva ipsi s. aie
recipient̄. Est enim amia dei capax. Bern.

Ad imaginē dei facta est aia rōnalis: et cō

prima Aduentus

Fo. V.

teris oībū occupari pōt: ipleri autē nō pōt.
Capax em̄ dei ē: et q̄cqd̄ deo mīp̄ ē eam
nī implebit. Idē sup̄ can.ser. lxxix. Quid
nō tute p̄sumat aia ap̄d̄ eū cui se insigne
cernit imagine: illustrem similitudine youit:
tm̄ est ut curet nature ingenuitatem ho
nestate seruare. Tenebrite ḡ o miseri pec
catores amē dignitatem et erubescite z̄c.
Secundū est liberalitas cōformatiua. s. ipsi
dei sc̄p̄m liberaliter p̄ferēt. Unū audi di
uina sapiam di. Prouer. viij. Delitie mee
esse cū filiis homin̄. et Apoc. viij. Ecce ego
sto ad ostiū et pulso: siq̄s iyo. meā audi. et
ape ia. introibo ad illū et ce. cum illo et ip̄e
mecū. Vide bñ c̄libenſe offert. Et cañ.
v. clamat. Ap̄i mibi soror mea: imacula
mea: colubā mea. Vide bñ q̄ culcit uitat
Op̄tor̄ indurate q̄s excusabil̄ es si gr̄az
nī habes. oībū eā offert quēadmodū solu
men suū offert vbiq; aperi fenestraz et in
trabit. Unū d̄t Innoc. Gr̄am qd̄ p̄mere
ti nō pōt qr̄ gr̄az daf. sed demereri q̄s
q̄ p̄t. Et Ant. Hō non h̄z gr̄am: non q̄
bac nō dat de: sed q̄ non accipit hō. i. nō
se disponit ad recipiendū. **T**ertium est
benignitas cōformatiua. Et benignitate
nāq; iestimabili aduētū suū p̄formatiū
positiōi recipientis. Lyp̄an̄ ad Bonatū.
Quanrū illic capacis fidei afferim̄: tātū
unde gr̄e inundater baurim̄. Et Bern.
Quale te p̄pauer̄ deo: tal̄ op̄eret ut tibi
appeat de. Exemplū. Ut̄ appuit dñs p̄i
scip̄ilis euntib⁹ in emaus Lu. xl. et alter⁹
discipulis clausis: ibidem: s. Jo. xx. Vere
ḡ et nos ex anno disponam⁹ et pfecto nob̄
veniet gr̄az largitur⁹. O verelſic d̄t Bef.
in meditatiōib⁹ br̄a mēs ap̄d̄ quā de⁹ iue
nit regem et i cui⁹ tabernaculo q̄scit. Br̄a
q̄ dicere potest: q̄ creauit me regem in ta
bernaculo meo. negare ei siqd̄ celis rēj̄ez
nō poterunt.

Dro tertio articulo Audi. z̄c. O q̄fa
tui q̄ ad deū suscipiendū se nō dispo
nat. Dicit regla iur. Dānū qd̄ quis sum
culpa sentit / sibi: nō alter⁹ d̄i p̄putari. ff. de
reg. iu. l. Qd̄ q̄s. Nō ē ḡ dānū subtracciō
nis gr̄e severitati diuine ip̄utādū: sed h̄nū
ne negligēt. x. q. iij. Aud. Laue ḡ ne
sis sic pauplciū offert denarius aure⁹: nec
tāhult man⁹ ap̄ire ut recipiat. Si tal̄ fah
ne morit: nōne inexcusabil̄ ē: q̄ sua culpa

est si non h̄z q̄b̄ comedat. Laue etiā nē si
sicut vñc⁹ cui cū ap̄i carcer nō vult exi
re. aut sic infirm⁹ cui offert medicina et re
nuit recipe. aut sic ille cui lumē offert et re
cusat oculos ap̄ire. si em̄ cadit sua culpa ē
Expone q̄m gr̄a oībū offert. S̄ heu heu
sic d̄r. Joā. ii. Lux venit i mundū et di. bo.
maḡ te. q̄ lucē. q̄ ex h̄ sūt maḡ virtugabs.
les q̄ tenebras eligunt tpe plene dīei. q̄m
sicut dixim⁹ a p̄ncipio Nox p̄cessit: dies
aut appropinquavit z̄c.

Feria. iij. post p̄mā dñicā aduentus.

Hora est iam. •

b z̄c. Nunc aut̄ p̄pior est n̄ra sal
lus q̄ cū credidim⁹ Rho. xiiij
Hec est rō bona q̄re hora est z̄c. quia nūc
p̄pior est z̄c q̄ credidimus. s. a p̄ncipio
q̄m fidē recipim⁹. Et hoc tripliē de causa.
Lū qr̄ via salutis luminoſor. Lū qr̄ certior.
Lū qr̄ securior. Lūnōsor inquā. qr̄ sic d̄r
Jo. iij. Lux venit in mundū. Lertior: q̄a
ipsam ōfudit. Jo. iij. Exemplū dedi vob̄
ut quēadmodū z̄c. Secunor: qr̄ viez ho
stis n̄ debilitor. ideo d̄t Joā. xi. Nunc p̄n
ceps mūdi huīus ejc̄t foras. Nūc ḡ dīl
genter satagite z̄c. **S**alutatio.

Hora est z̄c. Tres articuli.
Pro primo articulo. An p̄pior sit hoīs
excitatio sive a p̄cī somno surrectio
q̄z ei illūnatio a luce gr̄e: O sic. Pri⁹ est
recedere a malo q̄ accedere ad bonū. Cō
tra. Amb. Quēadmodū intrās aīm sapiē
tis disciplina imprudētiā tollit. ita p̄fe
cta virē iniqtatē. **R**ūdet Bon. in. viij
di. xvij. De expellit p̄ gr̄am p̄cī sol p̄
radios tenebras. Unū Act. xv. Fide puris
ficiās corda. Et cū cā p̄cedat effectū: in fuō
si. gr̄e p̄or est naturalē expulsione culpe.
Infusio em̄ gratie nō dicit p̄fectionē subie
cti: sed gr̄e p̄ductioē ab agēre. Prior em̄
natura ē gr̄e p̄ductio q̄ culpe expulsio fa
cta p̄ gr̄am. sic causa prior/p̄pior est causat
to. Prior q̄p̄e ē naturaliter culpe expulsio
q̄ anic p̄ gr̄am informatio. Nō em̄ infor
mati p̄ gr̄a nisi p̄us expulso p̄rio. s̄z bis
duobi priorēt gr̄e creatio. Hec Bona.
Dro fundamento. Nō p̄nt s̄l esse p̄cī
z̄rā. Nā vt d̄t Arift. in pdicamēt. Lōs